

stieret maa findes de fornødne Oplysninger i denne Sag. Harde Spørgsmaalet været fremmet tidligere, og det maatte var kommet til Forhandling og Drøftelse i Jernbaneudvalget, var man maatte kommen til et Resultat, og der kunde da have været Tale om at tage en Bestemmelse overfor den Sum, som nu her forlanges. Naar dette Endringsforslag efter de Udtalelser, der ere komne frem, ikke har stor Sandsynlighed for at gaae igjennem, maa den høitærede Minister virkelig ikke troste sig med, at han ikke vil komme til at bære en væsentlig Del af Skylden derfor. Derfom der bliver rettet Spørgsmaal og Klager til den ærede Minister fra den Egn, som dette Spørgsmaal nærmest vedrører, ville de vistnok nærmest gaa ud paa, at det er den ærede Minister, der for en væsentlig Del bærer Skylden, idet han har ført Forslaget frem saa sent og paa en saa lidet motiveret Maade, at Rigsdagen ikke har været istand til at indtage sit Standpunkt dertil. Frembringelsen af et saa vigtigt og omfattende Forslag saa sent er jo omtrent det Samme, som hvad der skete med den Bevilling, der blev forlangt af os i sidste Samling til 3die Behandling, nemlig Bevillingen til Kanonerne. Denne Bevilling kunde Thinget heller ikke dengang gaa ind paa, da man manglede de fornødne Oplysninger; var dette Spørgsmaal bragt frem tidligere, tilstrækkelig oplyst, kunde man derimod være kommen dertil. Dette viste sig, da Thinget senere fik dette Spørgsmaal for. Jeg er overbevist om, at Thinget ogsaa vilde gaa med til den Sag, som der her er Tale om, naar Oplysningerne om den havde været tilstrækkelig forberedte og forelagte Thinget i passende Tid. Desværre tror jeg, at denne Egn, som er saa haardt trykket under den Forbindelse, der er mellem Masnedssund og Dreghoved, i det Mindste for denne Samling vil komme til at undvære dette Gode. Den ærede Minister er gaaet, ellers vilde jeg rette den bestemte Opfordring til ham endnu i denne Samling at forelægge et Lovforslag om denne Sag, som kunde komme til Behandling.

Chr. Pedersen: Det er netop om det Spørgsmaal, som blev berørt af den foregaaende Tale, at jeg med nogle Ord vilde udtale min Mening, men den ærede Minister er ikke tilstede, og har formodentlig ikke Tid til at høre derpaa, hvilket i en vis Forstand er beklageligt. Det er ikke anden, men tredje eller fjerde Gang, at denne Sag har været paa Bane; der er to Udvalg, der have behandlet den, og hver Gang, den har været behandlet af et særskilt Udvalg, har dette Udvalg savnet baade Overlag og Beregninger over Udgifterne til dette Foretagende, men hver eneste Gang, Spørgsmaalet er kommet frem, er det fremkommet med en ny Sum. Saaledes forelaa i 1873—74 et Forlangende af 500,000 Kr., det vil sige disse 500,000 Kr. skulde garanteres det sjællandske Jern-

baneselskab og det lollandsk-falsterke Jernbaneselskab; de skulde da overtage hele Dampfærge-spørgsmaalet, og Foretagendet blev deres Eiendom. Aaret efter, 1874—75, var den Sum, som blev forlangt, voget op til 660,000 Kr. Udvalget, som behandlede Sagen, udbad sig da nærmere Oplysninger om disse Beregningers Rigtighed og om, hvorledes dette Spørgsmaal i det Hele taget stillede sig. Man fik ikke saadanne Oplysninger, som man forlangte, og da man ikke kunde faae dem, blev hele Udvalget paa et enkelt Medlem nær enigt om at henville til Regjeringen, om man ikke, naar man vilde have en Dampfærgeforbindelse paa det nævnte Sted, da vilde opgive at lade Dampfærgeleiet være i Masnedssund; thi fik man det først der, vilde man se, at Dampfærgerne paa en Tid af Vintermaanederne vilde være aldeles ubrugelig. Naar der nemlig er en lille Smule Is dernede, søler man Ulemperne netop ved Sjællandsfiden, saavidt Masnedssundet rækker, og det smalle Masnedssund er da ganske stoppet. Derimod var det en Vanskelighed, som let lod sig overvinde, at føre Banen fra Sjællandsfiden udover det smalle Sund og over Masnedssund og lave Dampfærgeleiet der. Man vilde da i langt ringere Grad søle Ulemperne ved Dampfærgeforbindelsen under Isvintre. Dette er, som sagt, den Indstilling, der i sin Tid, nemlig 1874—75, blev gjort af det Udvalg, som behandlede Sagen, og kun eet Medlem, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgfreds (Ville) forbeholdt sig sin Stilling, kunde ikke tiltræde denne Betænkning, men fandt det ikke nødvendigt at motivere sin Stilling eller begunde den nærmere; samtlige de øvrige Udvalgsmedlemmer sluttede sig til Indstillingen. Nu kommer den ærede Minister iaar ved Finantslovens 3die Behandling og forlanger en Bevilling af 375,000 Kr. til denne Dampfærge. Jeg skal ikke negte, at da jeg saae dette Endringsforslag, mente jeg, at der fandt jeg et Endringsforslag fra Regjeringen, som strax vilde faae min Stemme; men da jeg læste Bilagene igjennem, fik jeg til min store Overraskelse at se, at man endnu fastholder — sit imod Udvalgets Indstilling 1874—75 om at lave Dampfærgeleiet paa Masnedssund — den forunderlige, jeg havde nær sagt, naive Mening, at Dampfærgeleiet skal ligge ved Masnedssund, skjøndt Enhver, der kender til Forholdene derne, maa sige, at dette er fuldstændig forkert. Man fastholder altsaa at beholde Masnedssund som Dampfærgeleie for Sjællandsfiden, og saa kommer dertil den nye Ide, at Staten overtager Dampfærgerne. Dette har jeg for mit Vedkommende ikke Noget imod, men Hovedsagen er, at jeg vil stemme imod enhver Bevilling til en Dampfærgeforbindelse dernede, naar man ikke vil lægge Dampfærgeleiet paa Masnedssund, men vil lægge det ved det smalle Masnedssund; thi en af Hovedbetingelserne er netop, at man ikke gaar hen og bygger en Damp-